

Az adóhivatal felfüggesztette az ecetgyárosok ellen indított adóvégrehajtásokat

A tanács a közigazgatási bizottság elé terjeszti az adóhivatal végzését

(A Délmagyarország munkatársától) A csütörtöki tanácsülésen ismét napirendre került a fogyasztási adók ügye, amely már hónapok óta húzódik. Az ecetgyárosok — mint ismeretes — megtagadták a fogyasztási adó fizetését és elhatározásukat azzal indokolták meg, hogy a városnak nincs törvényes joga az adó szedésére, mivel ezt az adómetet a kormány törvényes rendelettel belfizeti. Az ecetgyárosok még azzal is alátámasztották elhatározásukat, hogy az ecet nem bortermék és így nem is eshet borfogyasztási adó alá. A tanács nem vette tudomásul az ecetgyárosok bejelentését és utasította a fogyasztási adóhivatal személyzetét az adó további szedésére és arra, hogy nemfizetés esetén végrehajtás után szedjék be a kivetett adókat.

Az ecetgyárosok ezt a tanácsi határozatot megfellebbezték az állami adóhivatalhoz és kérték a megindított adóvégrehajtások felfüggesztését. Az adóhivatal a napokban hozta meg döntését, amelyben helyt adott a fellebbezésnek és az ecetgyárosok ellen megindított adóvégrehajtási eljárások felfüggesztését rendelte el. Az adóhivatal erről a város tanácsát is értesítette és ez az értesítés

került a csütörtöki tanácsülés elé.

A tanács az adóhivatal végzését ideiglenesen tudomásul vette, de elhatározta, hogy átír az állami adóhivatalhoz és bejelenti, hogy az adóhivatalt ebben az ügyben nem ismerheti el illetékes faktornak a tanácsi határozatok elbírálására és megváltoztatására, mert a tanácsi határozatok felelősségi fóruma a közgyűlés, vagy a közigazgatási bizottság és végső fokon a belügyminiszter. Az állami adóhivatal legfeljebb az adóvégrehajtások technikai részét bírálhatja el és a technikai szabálytalanságok kiküszöbölése iránt intézkedhet. Elhatározta a tanács, hogy ezt az ügyet a közigazgatási bizottság elé terjeszti és azzal bíráltatja el, hogy az állami adóhivatal nem lépte-e túl hatáskörét, amikor felfüggesztette a fogyasztási adók végrehajtását.

Kimondotta végül a tanács, hogy az adóhátralékok zálogolás után való biztosítását továbbra is fentartja, mert ezzel kívánja biztosítani jövedelmét. A fogyasztási adó körül támadt harc ugyanis nagyon sokáig elhúzódhatik, ebben az esetben pedig a hátralék úgy megnöhet, hogy nem lesz meg rá a szükséges zálogfedezet.

A tanácsi várospolitikai alapos bírálatával kezdődött meg a költségvetés vitája

A kisvasuti hozzájárulás behajtását, a felesleges üzemek beszüntetését, igazságos sajtópolitikát, a Fehértó nasznosítását, csatornázást, kövezést és demokratikus várospolitikát követelték a csütörtöki vita szónokai

(A Délmagyarország munkatársától) A közgyűlés csütörtökön kezdte meg a költségvetés tárgyalását. Mintha nem is ugyanaz a gyülekezet lett volna, mint amelyik szerdán tanácsnokot választott. A karzatok üresek, a padokban is csak szórványosan mutatkoznak a városatyák. A kapuban nem áll díszőrséget a portás, a lépcsőkről is eltűntek az ünnepi szőnyegek. Szerdán ünnepély volt a választás, csütörtökre szürke hétköznapi virradt a közgyűlési teremre.

Az ülést félöt előtt néhány perccel nyitotta meg a polgármester. A szerdai ülés jegyzőkönyvét dr. Tóth Béla főjegyző ismertette.

Félöt volt, amikor Rack Lipót pénzügyi tanácsnok megkezdte

a költségvetés ismertetését.

Elmondja, hogy a tervezet szerint a város kiadása 1929-ben 10.047.000 pengő lesz, bevétele 9.373.000 pengő, a mutatkozó 1.102.000 pengős hiány fedezésére a tanács 50 százalékos pótladót megszavazását javasolja.

Kijelenti Rack Lipót, hogy a költségvetés

a költségvetés, mint számművelet megfelelő, de nem program,

amely a városi tanács jövő évi terveit foglalja magában. Pozitívumot alig, de annál több negatívumot tartalmaz. Pedig lenne programba való. A város belterületének legalább kétharmad része például nélkülöz minden városias jelleget, nincs csatornája, nincs vízvezetése, nincs kövezete. A meglévő pénzügyi lehetőségek keretei között is lehetne alkotni munkát végezni, hiába hivatkozik a polgármester állandóan a pénztelenségre. A költségvetés legkirívóbb tétele a kisvasút, amelyre 300.000 pengőt fizet rá a város. A közgyűlés elhatározta, hogy megadóztatja a kisvasutmenti földtulajdonosait, mert ezeknek az értéke emelkedett.

— Hát a villamosvasutmenti háztulajdonosok fizetnek valamit? — kérdi Fajka Lajos.

Wimmer kijelenti erre, hogy a telekértékadó behozataláért már régen harcol. Meg van győződve róla, hogy az ország bármely más részében szívesen fizetnének a gazdák hozzájárulást. A közgyűlés erre vonatkozó határozata most is érvényben van. 27.000 holdról

nem mondható kedvezőnek, mert nagyon sok fontos bevételi tétel beállításánál jelentékeny visszaesésre kellett számítani, ezzel szemben a kiadások szinte az egész vonalon emelkedtek. Emelkedtek a tisztviselői fizetések, a nyugdíjak, a lakbérek, több lesz a köztisztviselési kiadás is és van egy új kiadás is, a 280.000 pengős államrendőrségi hozzájárulás. Az üzemek költségvetését ismertetve bejelenti, hogy három olyan városi üzem van, amely deficitel dolgozik, a színház, a köztisztviselési üzem és a kisvasút.

— Végre bevallják, hogy ráfizet a város a kisvasútra, — szól közbe valaki.

A többi üzemek hasznot hoznak, a zálogház 8000 pengőt, a többi hét összesen 81.000 pengőt jövedelmez a jövő esztendőben.

Rack Lipót végül kéri a költségvetés általánosságban való elfogadását.

A költségvetés

első szónoka Wimmer Fülöp,

a kereskedelmi és iparkamara elnöke. Kijelenti, hogy

van szó, ami száznegyvenezer pengő évi jövedelmet jelentene. Nincs kifogása az ellen, ha valamivel leszállítják a díjakat, de a szabályrendeletet, amely két éve levet valahol, végre kellene hajtani. Indítványozza, hogy a legközelebbi közgyűlésen vegye a közgyűlés fontolóra ezt az ügyet, mert ezzel a jövedelemmel a költségvetést lényegesen meg lehet javítani. Wimmer Fülöp ezután

a Fehértó 1800 holdas területéről

beszél, amely jelenleg egyetlen fillér jövedelmet nem hoz a városnak. Ezen a területen halastavat kellene létesíteni. A természet predesztinálja ezt a területet erre a célra. A kiszáradás veszelmét a Pestmegyéből leszálló vadvizek raktározásával lehet elhárítani. A halastavat meg lehet csinálni, csak akarni kell.

A várost valahogyan ki kell rántani jelenlegi helyzetéből, mert ezt tovább tűrni nem lehet. A költségvetés önmagától nem juttat el a városiasítás kérdésénél kölcsönből kell

megoldani, így átháríthatjuk a teher egy részét a jövő generációra. Most sokat beszélnek a városok autonómiájáról, amelyet meg kell védnünk, mert mi, itt

Szegeden jobban tudjuk, hogy mi kell Szegednek, mint a belügyminiszter.

— Ugy van, ugy van! — helyesel dr. Tóth Béla főjegyző.

— Nem szabad mindig kormánypártiaknak lennünk, mert ez ide vezet, — mondja Wimmer, aki ezután a csatornázásról beszél.

— Nem úgy kell kezelni ezt a kérdést, mint holmi külvárosi Demosthenesek, hanem realisan. A csatornázásra a város közegészségügyének szempontjából van sürgős szükség. Ezt csak kölcsönből lehet megoldani. Fel kell venni azt a kölcsönt minél hamarabb.

— A város dicséretet kap a kultuszminisztertől, amiért 120.000 pengőt fizet rá a színházra, a másik miniszter viszont rendőrségi hozzájárulás címén 280.000 pengővel terheli meg a várost.

Ez ellen tiltakozni kellett volna, de nem hajlongó kormánypárti módon.

A színház költségvetéséről szólva megbotránkozva emeli ki, hogy a darabok kiállítására a színház vezetősége kétféle milliárd koronát irányzott elő.

Kéri a közgyűlést, hogy indítványát szavazza meg, mert a költségvetéssel nem lehet vurstlizni. (Eljenzés és taps.)

A polgármester

válaszol. Kijelenti, hogy a tanács hozzájárul ahhoz, hogy a vasuti »kiszegítést« — így mondjuk, mint Solon lakhelynek mondta a börtönt — behozzuk. A Fehértóra vonatkozó indítványt is magáévá teszi a tanács. Most mélyíteni lehet a tó medrét.

— A tanács maga nem akart előjönni új terhekkel, hanem külső helyről várt erre az indítványra. Meg vagyok győződve arról, hogy ezek a terhek, ha nem lesznek elviselhetetlenek, biztosítják a városi problémák megoldásának lehetőségét. A csatornázási tervpályázat kiírására vonatkozó indítványt nem tartja helyesnek, mert ebben az esetben nem lehet tervpályázatot kiírni. Minden más városban hozzájárul a lakosság a csatornázás költségeihez. Én nem gondolok évi 150.000 pengőnél több csatornázási hozzájárulásra, de ezzel megoldjuk a kérdést és megszűnik Szeged szégyene, a külváros csatornázatlansága.

A polgármester végül kijelenti, hogy Wimmer indítványait általánosságban elfogadja a tanács, mert a város tényleg elérkezett oda, hogy jelenlegi jövedelmeivel tovább fejlődni már nem tud.

Berzenczey Domokos

műszaki főtanácsos a csatornatervet készítéséről beszélt. A közgyűlés határozatát, amelyben felhatalmazást kapott a tanács a további intézkedésekre, megfellebbezték és a népjóléti miniszter még nem döntött.

Pásztor József

felszólalása következett. Örömmel állapítja meg, hogy a vita konciliáns alapon indult meg, mert most történik meg tíz év óta először, hogy a polgármester elfogadja Wimmer Fülöp javaslatát. Hivatkozik ezután arra a nagy érdeklődésre, amely a költségvetés iránt az egész városban megnyilatkozik. Egyik oka ennek a rögzítési törvény, aminek valószínűleg az lesz egyik következménye, hogy ez a közgyűlés most tárgyal utoljára költségvetést. A másik ok az, hogy a közgyűlési terem falain kívül nagyon sokan vannak, akik elégedetlenek a városi hatóság politikájával és akik türelmetlenül várják, hogy szavuk legyen ebben a teremben. Ismerteti Gombosék beadványát, amely megjelöli, hogy miket tart sürgősnek a város közönsége, hogy mit kifogásolnak a költségvetésben. Hivatkozik ezután Pap Róbert kitűnő cikkére, amely a személyi kiadásokat másfélmillió pengőre mondta, pedig ez megközelíti a négytízmilliót, ami az egész költségvetés negyven százalékának felel meg. A város költségvetési bevételeiből fizeti a nyug-